

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 2399

Doknr.
7237049

Dato
19-05-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 11. april 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 549 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Spørgsmål nr. 549:

"Vil ministeren oversende den omtalte afgørelse fra Ankestyrelsen til Socialudvalget, som refereres i en artikel om Aarhus Kommune, hvor kommunen i november sidste år ønskede at tvangsfjerne en pige med henvisning til massiv og langvarig kriminalitet i familien? Vil ministeren derudover redegøre for, hvilke kriterier der skal være opfyldt, og hvilke initiativer der skal være forsøgt, før en kommune kan træffe beslutning om at anbringe et barn? Spørgsmålene er med henvisning til artiklen »En pige skulle tvangsfjernes på grund af sine kriminelle brødre: Den gik ikke, og nu vil flere kommuner have reglerne lavet om«, Jyllands-posten.dk, den 7. april 2025."

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Ankestyrelsen, som har oplyst, at Ankestyrelsen ikke tidligere som led i en aktindsigt efter offentlighedsloven har udleveret den omtalte afgørelse i anonymiseret form.

Jeg må henholde mig til dette, men kan generelt oplyse, at hvis et barn eller en ung antages at have behov for støtte, har kommunen pligt til at sikre, at der foretages en screening efter barnets lov § 18, afdækning efter barnets lov § 19 eller en børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges forhold efter barnets lov §§ 20-23 med henblik på at afdække barnets og familiens ressourcer såvel som problemer.

Den børnefaglige undersøgelse skal tilrettelægges ud fra en helhedsbetragtning og skal afdække udfordringer og ressourcer hos barnet, den unge, familien og netværket. Hvis barnet f.eks. vokser op i en kriminel familie, der påvirker barnets udvikling, trivsel og adfærd, skal det medtages.

Det indgik som element i Aftale om bandepakke IV – Trygge nabolag i hele Danmark fra 8. november 2023 – at ændre barnets lov for at tage bedre hånd om unge på kanten af bandekriminalitet. Med ændringen skal kommunerne ved vurderingen af, om der skal iværksættes en børnefaglig undersøgelse, b.l.a. lægge vægt på, om barnets eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for bandekriminalitet.

Kommunen kan med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet, når

det er af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte efter barnets lov § 46.

Herudover kan børne- og ungeudvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet, når der er åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade, jf. barnets lov § 47.

Følgende forhold, der følger af barnets lov § 47, stk. 1, nr. 1-4, kan begrunde en anbringelse uden samtykke:

1. utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet eller den unge,
2. vold eller andre alvorlige overgreb
3. misbrugsproblemer, kriminell adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge,
4. andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge.

Foruden en åbenbar risiko for barnets eller den unges sundhed eller udvikling, skal der også være begrundet formodning for, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet, jf. barnets lov § 47, stk. 2.

En begrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet, betyder, at det ikke er en betingelse for at iværksætte en anbringelse, at kommunen først har afprøvet alternative indsatser. En anbringelse er således ikke sidste udvej og et tiltag, der først tages i brug, når alle andre muligheder er udtømte, men kommunen bør altid overveje, om mindre indgribende indsatser ville være tilstrækkelig, jf. vejledning til barnets lov nr. 9148 af 15. marts 2024, pkt. 52.

Kommunens valg af indsats skal således altid bero på en konkret, individuel vurdering og tage udgangspunkt i det enkelte barn eller den enkelte unges særlige behov for støtte. Nogle børn og unge vil have brug for omfattende støtte i form af en anbringelse efter barnets lov §§ 46-47 eller i form af en støttende indsats efter § 32. For andre børn og unge vil det være tilstrækkeligt med en tidlig forebyggende indsats efter barnets lov §§ 30-31.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister